

Evangelí del diumenge IV de Pasqua: l'amor de Jesús és invencible

Evangelí i comentari del diumenge IV de Pasqua. “Les meves ovelles escolten la meua veu. Jo les conec, i elles em segueixen. I jo els dono vida eterna”. Jesús és el Bon Pastor. Podem adreçar-nos a ell en totes les circumstàncies, favorables o adverses, acollint-nos a la seva protecció misericordiosa.

Evangelí (Jn 10, 27-30)

En aquell temps, digué Jesús:

Les meves ovelles escolten la meva veu. Jo les conec, i elles em segueixen. I jo els dono vida eterna: mai no es perdran, i ningú no me les arrencarà de les mans. Allò que el meu Pare m'ha donat val més que tot, i ningú no podrà arrencar res de les mans del Pare. Jo i el Pare som u.

Comentari

El quart Diumenge de Pasqua és conegut com el “diumenge del Bon Pastor”. L’Evangeli d’aquest dia conté en tots els cicles litúrgics alguna part del passatge de Joan 10, 1-30, un conjunt de discursos de Jesús al voltant de la imatge del pastor i les ovelles. En el passatge d’aquest diumenge Jesús fa referència a la protecció que Déu exerceix sobre els homes que s’hi acullen.

La imatge del pastor i les ovelles té força arrelament bíblic. Personatges importants de la història d'Israel van ésser pastors. Així per exemple Abel (*Gn* 4, 2), Moisès (*Ex* 3, 1 ss.) o David (*1S* 16, 11-13). El mateix David i els descendents serien, com ho va ser Josuè (*Nm* 27, 17 s.), pastors del seu poble. Tanmateix, és a Déu a qui s'atribueix moltes vegades la funció del pastor que té cura de “les seves ovelles” els homes (cf. *Gn* 49, 15; *Is* 40, 11; *Ez* 34, 5; *Sal* 23, 1; *Si* 18, 13).

El fet que els discursos de Jesús sobre el Bon Pastor siguin presentats durant la Pasqua té un significat molt profund que, com explicava Benet XVI, “ens mena immediatament al centre, al cim de la revelació de Déu com a pastor del seu poble; aquest centre i cim és Jesús, precisament Jesús que mor a la creu i ressuscita del sepulcre al tercer dia; ressuscita amb tota la seva humanitat i així ens

involucra, a cada home, en el seu pas de la mort a la vida”[1].

L’Evangeli segons sant Joan assenyala que Jesús va pronunciar les paraules d’aquest diumenge durant la festa jueva de la Dedicació del Temple. Aquesta festa commemorava la purificació del lloc i la dedicació de l’altar dels sacrificis durant l’època dels macabeus, que van fortificar la muralla per protegir el recinte sagrat de profanacions similars a la que va fer Antíoc IV Epífanes (cfr. *1 Ma* 4, 52-61 i *2 Ma* 10, 1-9). Jesús es trobava en l’anomenat pòrtic de Salomó. Potser aquest recinte emmurallat i de sòlides torres justifiqui la referència que fa Jesús a la protecció que exerceix sobre les seves ovelles.

Com ensenya el Papa Francesc, les paraules de Jesús d’aquest diumenge “ens comuniquen un sentit de seguretat absoluta i de tendresa

immensa. La nostra vida està totalment segura a les mans de Jesús i del Pare, que són una sola cosa: un únic amor, una única misericòrdia, revelades d'una vegada i per sempre en el sacrifici de la creu (...). Per això no tenim cap por: la nostra vida ja s'ha salvat de la perdició. Res ni ningú no ens podrà arrencar de les mans de Jesús, perquè res ni ningú no pot vèncer el seu amor. L'amor de Jesús és invencible!”[2].

Aquesta intimitat protectora de Jesús amb les seves ovelles ens portarà també a viure amb gran esperança la vida i la lluita per agradar a Déu. Sant Josepmaria ho explicava així: “La virtut de l’esperança —seguretat que Déu ens governa amb la seva provident omnipotència, que ens dóna els mitjans necessaris— ens parla d’aquesta contínua bondat del Senyor amb els homes, amb tu, amb mi, sempre disposat a escoltar-nos, perquè no se’n cansa mai. Li

interessen les teves alegries, els teus èxits, el teu amor, i també les teves angúnies, el teu dolor, els teus fracassos. Per això, no confiïs en Ell tan sols quan ensopeguis amb la teva feblesa; adreça't al Pare del Cel en les circumstàncies favorables i en les adverses, tot acollint-te a la seva misericordiosa protecció. I la certesa de la nostra nul·litat personal —per reconèixer aquesta realitat, no cal una gran humilitat: som una autèntica corrua de zeros— es canviarà en una fortalesa irresistible, perquè a l'esquerra del nostre jo hi haurà Crist, i quina xifra incommensurable en resulta!: *el Senyor és la meva fortalesa i el meu refugi, qui temeré? (Ps XXVI, 1)*”[3].

[1] Benet XVI, *Homilia*, 29 d'abril del 2012.

[2] Papa Francesc, *Regina Coeli*, 17 d'abril del 2016.

[3] Sant Josepmaria, *Amics de Déu*, n. 218.

Pablo M. Edo

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/gospel/evangelis-del-
diumenge-iv-de-pasqua-lamor-de-jesus-
es-invencible/](https://dev.opusdei.org/ca/gospel/evangelis-del-diumenge-iv-de-pasqua-lamor-de-jesus-es-invencible/) (15/08/2025)